

یکشنبه بیست و هفتم اردیبهشت ۱۳۸۸ - هفدهم می ۲۰۰۹

بیشتر بانوان شرکت کننده در تظاهرات روز جهانی کارگر آزاد شدند

به جز جلوه جواهری ، سایر بانوان بازداشت شده در مراسم روز جهانی کارگر ، روز یکشنبه، در تهران آزاد شدند. یکی از بانوان شرکت کننده در گردهمایی اول ماه مه (روز جهانی کارگر) که در پارک لاله تهران دستگیر شده بود در گفتگویی با «رادیو فردا» خبر از آزادی بانوان دستگیر شده در این مراسم داد. بدین ترتیب خانم ها «حاج محسنی» ، «سمیه نواب» ، «نرگس رحیمی» ، «آیسان زرقام» ، «لاله محمدی» ، «فاطمه قاسمیان» ، « افسانه عظیم زاده » ، «زری رستمی» و «نسرین علیزاده» آزاد شده اند. روز چهارشنبه گذشته نیز خانم «شریفه محمدی» آزاد شده بود. گردهمایی مراسم روز جهانی کارگر، در یازدهم اردیبهشت، در پارک لاله تهران با دخالت نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران به خشونت کشیده شد و بیش از ۱۰۰ نفر در جریان آن بازداشت شدند. بازداشت‌های مراسم روز جهانی کارگر در ایران با انتقاد سازمان های مدنی و حقوق بشری در سطح جهان مواجه شد.

کمپین بین المللی حقوق بشر خواستار آزادی رئیس سندیکای کارگران شرکت واحد شد

کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران روز یکشنبه با اعلام اینکه «جان منصور اسانلو در خطر است»، از مسئولین قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران خواست رییس هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه، را آزاد کنند. این نهاد مدافع حقوق بشر در بیانیه ای از وضعیت جسمی منصور اسانلو و احتمال از بین رفتن وی در زندان ابراز نگرانی شدید کرد و نوشت: «پزشک قانونی تاکنون دو بار برای منصور اسانلو دستور عدم تحمل کیفری صادر کرده است، ولی مقامات قضایی با آن مخالفت کرده اند.» کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران با اشاره به درگذشت امیدرضا میرصیافی، وبلاگ نویس در زندان اوین در اسفند سال گذشته، به دلیل عدم معالجه فوری، نوشت: «مسئولین زندان های ایران سابقه سیاهی در فراهم آوردن درمان پزشکی برای زندانیان عقیدتی دارند.» این نهاد مدافع حقوق بشر در خصوص وضعیت جسمی منصور اسانلو نوشت: «علاوه بر بیماری های چشمی و عمل قلب باز، دو تا از رگ های وی کاملاً مسدود شده است.» این بیانیه همچنین اشاره کرده است که منصور اسانلو بارها تحت عمل جراحی قرار گرفته، اما از مراقبت های تخصصی در داخل زندان محروم است. بیانیه کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران پس از آن انتشار یافت که فاطمه گل گزی، مادر رییس زندانی هیئت مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه، با ارسال نامه ای به آیت الله هاشمی شاهرودی، رئیس قوه قضائیه، خواستار آزادی فرزند خود شد. پروانه اسانلو، همسر این فعال کارگر زندانی، در مورد محتوای این نامه می گوید: «مادر آقای اسانلو در این نامه خواستار آن شده است که با توجه به پرونده پزشکی او، معالجاتش در بیرون از زندان ادامه یابد و همچنین از تمامی مراجع بین المللی، به خصوص، نهادهای مردمی و حقوق بشری درخواست کرده است که برای آزادی بی قید و شرط فرزندش تلاش کنند، زیرا کاری به جز تلاش برا پدفاع از حق خو و همکارانش اقدام دیگری انجام نداده است.» خانم اسانلو به این پرسش که واکنش مقام های قضائیه به این نامه چه بوده است، پاسخ داد: «جواب نامه ما را نمی دهند. مگر ما از کجا آمده ایم که این گونه بی تفاوت با ما مواجه می شوند؟» منصور اسانلو در ۱۹ تیر ۱۳۸۶ توسط نیروهای امنیتی در تهران بازداشت شد. وی به اتهام اقدام علیه امنیت ملی به پنج سال زندان محکوم شده است. به طور معمول، فعالان کارگری و سایر فعالان مدنی در ایران به اتهاماتی مانند اقدام علیه امنیت ملی، تشویش اذهان عمومی و تبلیغ علیه نظام محاکمه و محکوم می شوند. اتحادیه های بین المللی کارگری و سازمان های حقوق بشری خواستار آزادی فوری آقای اسانلو وسایر فعالان کارگر از زندان شده اند. کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران در پایان بیانیه خود از دولت جمهوری اسلامی ایران خواست به آزار و اذیت و محاکمه همه فعالان کارگری پایان دهد و بیش از یکصد نفر از افرادی را که در روز جهانی کارگر در تهران بازداشت شده اند، آزاد کند.

مفیدی: توقیف مطبوعات تبدیل به یک رویه شده است

بهرروز کارونی

شماره دوم روزنامه یاس نو، شنبه شب برای انتشار به چاپخانه ارسال شد، اما دبیرخانه هیئت نظارت بر مطبوعات با ارسال نامه‌ای به محل چاپ این روزنامه، جلوی انتشار آن را گرفت. جلوگیری از انتشار این روزنامه با انتقاد میرحسین موسوی، آخرین نخست‌وزیر ایران و یکی از نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری، مواجه شده است.

روزنامه یاس نو نزدیک به شورای مرکزی حزب جبهه مشارکت، پس از نزدیک به شش سال توقیف، دوباره منتشر شده بود. محمد نعیمی‌پور، صاحب امتیاز و مدیر مسئول یاس نو، روز یکشنبه در این مورد به خبرنگاری «ایلنا» گفت که از او خواسته شده است که روند انتشار روزنامه را تا اعلام نظر دیوان عالی کشور متوقف کند.

در این ارتباط، علیرضا ملکیان، معاون مطبوعاتی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، روز یکشنبه در مورد دلیل جلوگیری از انتشار روزنامه یاس نو گفت: «روزنامه یاس نو رفع توقیف نشده بوده است که منتشر و دوباره توقیف شود.»

به این ترتیب، با توقف انتشار روزنامه یاس نو، باز هم یک روزنامه به مجموعه ده‌ها نشریه توقیف شده در ایران پیوست که در سالیان اخیر از انتشار باز مانده‌اند.

بدرالسادات مفیدی، دبیر انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران، درباره توقیف نشریات در ایران به «راديو فردا» گفت: «توقیف مطبوعات در ایران تبدیل به یک رویه شده است.»

وی افزود: «بحث توقیف مطبوعات به سمتی می‌رود که انگار قبح این امر شکسته شده است و هیچ نوع اراده‌ای برای حل این مسئله وجود ندارد.»

دلیل توقف انتشار روزنامه یاس نو، به نوشته وب سایت «نوروز»، متعلق به حزب جبهه مشارکت، «درخواست اعاده دادرسی و تجدید نظرخواهی در پرونده این روزنامه توسط سعید مرتضوی، دادستان عمومی و انقلاب تهران، ... و انتقال موضوع به وزارت ارشاد» بود که پس از آن، علیرضا ملکیان، معاون مطبوعاتی وزارت ارشاد و دبیر هیات نظارت بر مطبوعات، با ارسال نامه‌ای، خواستار توقف انتشار آن شد.

درخواست سعید مرتضوی برای توقف انتشار یاس نو در شرایطی مطرح شده است که دادگاه در اسفند سال گذشته، مدیرمسئول این روزنامه را به پرداخت ۱۱ میلیون ریال جریمه نقدی محکوم کرد و آنگونه که صالح نیکبخت، وکیل این روزنامه، خبر داده بود، با توجه به عدم اعتراض شاکیان در فرجه قانونی ۲۰ روزه، حکم رفع توقیف این روزنامه در ابتدای سال جاری برای اجرا صادر شد.

با این همه، معاون مطبوعاتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی روز یکشنبه به خبرنگاری «فارس» گفت: «انتشار یاس نو بر اساس نامه دادستان عمومی و انقلاب تهران که یکی از شاکیان این پرونده است متوقف شد.»

اما دبیر انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران دلایل ارائه شده برای توقف انتشار روزنامه یاس نو را غیرقانونی و فاقد توجیه قانونی دانست و اضافه کرد: «متأسفانه شاهد این بودیم که دادستانی که باید در ظرف مدت زمانی مشخص، می‌توانست به حکم دادگاه تجدید نظر برای انتشار مجدد روزنامه یاس نو اعتراض کند، ولی متأسفانه این اتفاق نیفتاد و ما شاهد این هستیم که دادستان روز شنبه اعلام کرد که به حکم اعتراض دارد.»

وی گفت: «اینها نشان می‌دهد که به تدریج به سمتی حرکت می‌کنیم که قانون دیگر جایی ندارد.»

این روزنامه قرار بود در انتخابات ریاست جمهوری از میرحسین موسوی پشتیبانی کند و مطالب اصلی نخستین و تنها شماره توزیع شده آن در دور جدید انتشار در حمایت از این نامزد انتخابات دهم بود.

در این میان، محمد نعیمی‌پور، صاحب امتیاز و مدیرمسئول روزنامه یاس نو، در مصاحبه با خبرنگاری ایلنا، «عوامل سیاسی و انتخاباتی» را در توقیف این روزنامه دخیل دانست و گفت: «ما تمام روال قانونی را برای انتشار مجدد روزنامه انجام دادیم و تماماً طبق قانون عمل کردیم و ابلاغیه دبیر هیئت نظارت بر مطبوعات را قانونی نمی‌دانیم.»

خانم مفیدی نیز در خصوص سیاسی بودن جلوگیری از انتشار روزنامه یاس نو اعتقاد دارد که انتظار می‌رفت برخوردهای حذفی با رسانه‌ها در آستانه انتخابات ریاست جمهوری ۲۲ خرداد صورت نگیرد.

دبیر انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ایران گفت: «انتظار می‌رفت که لاقول، برای گرم نگه داشتن بازار انتخابات این اقدام، روزنامه یاس نو توقیف نشود. یعنی اگر اراده‌ای هم برای بستن و توقیف مطبوعات وجود دارد، کمی با تساهل و تسامح برخورد کند تا شاید در افزایش میزان مشارکت و رغبت مردم به شرکت در انتخابات کمک کند، اما ظاهراً چنین تدبیری هم وجود ندارد و این می‌تواند ناشی از تحلیل آقایان و وحشتی که از وجود تغییراتی در ساختار قدرت در پی نتایج انتخابات آتی باشد که چنین اتفاقی افتاده است.»

«یاس نو» در دوره اول خود در اسفندماه سال ۱۳۸۱ و در آستانه انتخابات شوراهای دوم منتشر شد و پس از آن، حدود یک سال فعالیت خود را ادامه داد تا آنکه پیش از انتخابات دوره هفتم مجلس شورای اسلامی توقیف شد.

در حالی خبر توقیف سومین بار روزنامه یاس نو منتشر می‌شود که مقامات رسمی ایران هنوز در این باره اظهار نظر نکرده‌اند.

انتقاد میرحسین موسوی از توقیف یاس نو

میرحسین موسوی، آخرین نخست‌وزیر ایران و یکی از نامزدهای اصلاح‌طلب انتخابات ریاست جمهوری، روز یکشنبه با اشاره به تعطیل شدن روزنامه یاس نو، پس از انتشار تنها یک شماره گفت: «تعطیلی روزنامه‌ها در آستانه انتخابات، واقعاً پرمعناست و می‌تواند توجیهی برای این باشد که چرا باید در صحنه باشیم.»

آقای موسوی تلاش یک ملت برای اینکه آزاد باشند و آزادانه انتخاب کنند را مقدس دانست و افزود: «آزاد، منصفانه و رقابتی بودن، ویژگی‌های اصلی یک انتخابات است که متأسفانه امروز در رابطه با این ویژگی‌ها علایم خوبی دریافت نمی‌کنیم؛ به‌طور مثال، هنوز علی‌رغم هفته‌ها تلاش و فرستادن پیغام، هنوز نتوانسته‌ایم از رسانه ملی، برنامه‌های روزهای آخر را دریافت کنیم.»

وی گفت: «خبر داریم که از همین چند روز محدود نیز می‌خواهند برنامه‌های انتخاباتی را دو روز به عنوان تعطیلات عمومی پخش نکنند.»

نتائیا هو دوشنبه با اوباما درباره ایران به گفت‌وگو می‌نشیند

بنیامین نتانیا هو، نخست وزیر اسرائیل، روز یکشنبه وارد واشینگتن شد تا دوشنبه با باراک اوباما، رئیس جمهور آمریکا، درباره روند صلح خاورمیانه و برنامه هسته‌ای ایران به گفت‌وگو بنشیند.

باراک اوباما از زمان پا گذاشتن به کاخ سفید چند بار تأکید کرده است که راهکار «دو ملت، دو دولت» با هدف استقلال کشور فلسطین در جوار اسرائیل اساس تلاش دولت او در قبال صلح خاورمیانه است، اما بنیامین نتانیا هو تاکنون صریحاً از پذیرش این طرح سخنی نگفته است.

با این حال اهود باراک، وزیر دفاع اسرائیل و هم‌پیمان دولت نتانیا هو، روز شنبه به تلویزیون اسرائیل گفت که نتانیا هو سیاستمداری عملگراست و سابقه او در دهه گذشته نیز که نخست وزیر بود نشان می‌دهد می‌تواند برای صلح واقع‌گرا باشد، و «سرانجام راهکار دو ملت،

دو دولت را می‌پذیرد و در سه سال می‌توان به صلح رسید».

آقای نتانیاهاو نیز پیش از دیدار با اوباما دوشنبه گذشته در شرم‌الشیخ مصر با حسنی مبارک، رئیس‌جمهور مصر، و نیز در اردن با ملک عبدالله دوم دیدار کرد و به آنها «اطمینان خاطر» داد که «صلح با فلسطینی‌ها را به پیش خواهد برد».

چند روز پس از حضور بنیامین نتانیاهاو در کاخ سفید، محمود عباس، رئیس‌تشیلات فلسطینی، و حسنی مبارک نیز در واشینگتن دیدارهایی جداگانه با اوباما خواهند داشت.

«اولویت نتانیاهاو: معضل هسته‌ای ایران»

اما آن طور که رسانه‌های اسرائیل می‌گویند هدف اصلی نتانیاهاو از مذاکراتش با اوباما بررسی دیدگاه رئیس‌جمهوری آمریکا نسبت به جمهوری اسلامی ایران از نزدیک است.

رئیس‌سازمان اطلاعات نظامی ارتش اسرائیل روز سه‌شنبه در گزارشی به کنست گفت که ایران ماه‌هاست از «آستانه فنی» تلاش‌های هسته‌ای عبور کرده است.

به گفته روزنامه جروزالم پست در روز یکشنبه، آمریکا از نتانیاهاو می‌خواهد که «از تندی سخنان خود در مورد برنامه‌های اتمی ایران بکاهد».

بنیامین نتانیاهاو دو هفته پیش در آئین گرمی‌داشت قربانیان هولوکاست در اورشلیم گفت: «هرگز نخواهیم گذاشت انکارکنندگان هولوکاست مرتکب هولوکاست دیگری شوند».

آقای نتانیاهاو روز پنجشنبه نیز به پاپ بندیکت گفت: «ایران یک خطر، در حد وقوع یک هولوکاست دیگر برای اسرائیل است»، و از پاپ خواست که در کنار اسرائیل بایستد.

در همین زمینه رسانه‌های اسرائیل نیز هفته گذشته نوشتند که لئون پانتا، رئیس‌سی‌آی‌ای، در دیداری محرمانه از اسرائیل، برنامه‌های احتمالی نتانیاهاو در قبال سایت‌های هسته‌ای ایران را مورد بررسی قرار داده است. روزنامه هآرتص نوشت در همان زمان نوشت که پانتا حامل این پیام برای نتانیاهاو بود که «مبادا اسرائیل با حمله نظامی به ایران اوباما را غافل‌گیر کند».

این گزارش‌ها از سوی هیچ یک از دولت‌های آمریکا یا اسرائیل تأیید یا رد نشد.

رسانه‌های اسرائیلی هفته گذشته همچنین نوشتند که ارتش اسرائیل با «قرض گرفتن شماری میگ ۲۹» از «کشوری دوست» بار دیگر حمله به سایت‌های اتمی ایران را تمرین کرده است.

دانی ایالون، معاون جدید وزیر خارجه اسرائیل، روز شنبه در پاسخ به سوالی در مورد درستی یا نادرستی این گزارشها گفت: «تصور هر اقدام اسرائیل در قبال ایران بدون هماهنگی با آمریکا غیرممکن است، زیرا حمله کافی نیست، حمایت بین‌المللی پس از حمله مهم‌تر است».

محمد البرادعی، دبیرکل آژانس بین‌المللی انرژی اتمی، نیز روز شنبه به مجله «اشپیگل» گفت چنین حمله‌ای «جنون» است و منطقه را به گلوله آتش بدل خواهد کرد.

ایران همواره تلاش برای ساخت سلاح اتمی را قاطعانه رد کرده و هدف برنامه هسته‌ای خود را صلح‌آمیز و تولید برق اعلام کرده است.

عمر موسی: اسرائیل تهدید است نه ایران

BBC PERSIAN.com

عمر موسی، دبیرکل اتحادیه عرب گفت توان هسته‌ای اسرائیل و نه ایران، بزرگ‌ترین تهدید برای صلح در خاورمیانه است. دبیرکل اتحادیه عرب که در مجمع جهانی اقتصاد در اردن سخن می‌گفت افزود اکثر اعراب، (برنامه هسته‌ای) ایران را مهم‌ترین مسأله نمی‌دانند.

آقای موسی گفته است سلاح‌های هسته‌ای اسرائیل "خطر واقعی" در خاورمیانه است.

دبیرکل اتحادیه عرب این سخنان خود را در همایشی با عنوان "آینده تلاش‌های صلح در خاورمیانه" بیان کرده است.

ایران می‌گوید برنامه هسته‌ای این کشور ماهیتی صلح‌آمیز دارد اگرچه اسرائیل این کشور را به تلاش برای دستیابی به سلاح هسته‌ای متهم می‌کند و خواهان اقدام جامعه جهانی برای متوقف کردن این روند است.

اسرائیل نیز هرگز به‌طور رسمی داشتن تسلیحات هسته‌ای را تأیید نکرده، اما اکثر کارشناسان در این مورد تردیدی ندارند که این کشور دارای یک زرادخانه اتمی است.

اسرائیل پیمان منع گسترش جنگ افزارهای هسته‌ای را هرگز امضا نکرده و در نتیجه، در مورد صدور اجازه به بازرسان بین‌المللی برای بررسی تاسیسات اتمی خود تعهدی ندارد.

فعالیت‌های اتمی اسرائیل در دهه ۱۹۶۰ با کمک فنی فرانسه و با ایجاد تاسیسات هسته‌ای دیمونا آغاز شد و این تاسیسات هرگز مورد بازرسی بین‌المللی قرار نگرفته است.

در اواسط دهه ۱۹۸۰، مردخای وانونو، تکنیسین سابق این تاسیسات، در مصاحبه‌ای با یک روزنامه بریتانیایی شرح و تصاویری از کلاهک‌های اتمی اسرائیل را در اختیار این روزنامه قرار داد.

براساس این اطلاعات، کارشناسان تخمین زدند که اسرائیل احتمالاً حدود یکصد تا دویست کلاهک هسته‌ای در اختیار دارد.

در پی انتشار این اطلاعات، آقای وانونو در اروپا توسط ماموران اسرائیلی ربوده شد و پس از انتقال به اسرائیل، به اتهام افشای اسرار دولتی محاکمه و به هجده سال زندان محکوم شد.

تهران، بی‌تفاوتی به جای تب انتخابات

DW-WORLD.DE
DEUTSCHE WELLE

بسیاری امیدوارند که با انتخاب رئیس‌جمهوری جدید، فصلی نو در روابط سیاسی ایران و جامعه جهانی آغاز شود. اما حال و هوای تهران، در آستانه انتخابات، بیشتر نشانگر بی‌تفاوتی است. گزارشی از تهران، شهری که پرمشکل و کم‌حوصله است.

برای روزنامه‌فروشی که در یکی از خیابانهای فرعی نزدیک دانشگاه تهران کار می‌کند، امروز، بیست‌وچند روز مانده به انتخابات ریاست جمهوری، روزی است مثل همه‌ی روزهای بهاری دیگر. رهگذرها هر از گاهی جلوی دکه می‌ایستند و تینتر مقاله‌های صفحه‌ی اول روزنامه‌ها را می‌خوانند. گاهی هم خم می‌شوند و روزنامه‌های را سریع و دور از چشم فروشنده که با خانم مسنی در حال گفت‌وگوست، ورق

می‌زنند.

روزنامه‌فروش که با حوصله مجله‌های فیلم و برنامه‌های تلویزیونی را به خانم مسن حدود ۵۵ ساله معرفی می‌کند، حوصله‌ی جواب دادن به چنین سؤالهایی را ندارد: از اخبار انتخابات چه خبر؟ جواب می‌دهد: «نمی‌دانم. یعنی من این روزنامه‌ها را نمی‌خوانم که بدانم.» بعد هم در حالی که خم شده و روزنامه‌های پهن شده روی زمین را دوباره مرتب می‌کند، زیر لب می‌گوید: «اینقدر مشکل داریم که به انتخابات فکر نمی‌کنیم. با این وضع گرانی چه فرقی می‌کند که کی...» و صدایش در سروصدای موتوری که در پیاده‌رو استارت می‌زند، گم می‌شود. خانم مسن که بالاخره یک مجله پیدا کرده، در حالی که درون کیف دستی‌اش دنبال کیف پول می‌گردد، بی‌مقدمه می‌پرسد: «مگر می‌خواهید رای بدهید؟ حوصله دارید‌ها! با این کاندیداهای افتضاح...»

البته فهرست نامزدهای انتخاباتی هنوز اعلام نشده است. از برنامه‌های انتخاباتی هم خبری نیست. در واقع غیر از سخنرانی‌های جسته و گریخته اینجا و آنجا، هنوز معلوم نیست چه کسی چه برنامه‌ای دارد. رئیس‌جمهور روی همه‌ی کانال‌ها

در عوض آقای احمدی نژاد همه جا هست. چهره‌ای که چهار سال پیش، آن هم تا حدی به دلیل بی‌تفاوتی رای دهندگان، وارد دور دوم انتخابات و سپس رئیس‌جمهور ایران شد.

شمیم الف، دانشجوی تئاتر، که در یکی از کافی‌شاپ‌های کوچک و تاریک خیابان انقلاب نشسته، می‌گوید: «وقتی انتخابات به دور دوم رسید، پدرم ما را مجبور کرد، برویم رای بدهیم. می‌گفت، وظیفه داریم که در انتخابات شرکت کنیم، آن هم با این شرایط پیش آمده. هر چند که من دوست نداشتم رای بدهم، به خاطر پدرم به آقای رفسنجانی رای دادم. اما این بار فرق می‌کند. این بار من خودم بیشتر در جامعه هستم. حتماً رای می‌دهم.»

بعد هم نگاهی به دوستان هم دانشگاهی‌اش می‌اندازد. چهار دختر جوان دیگر سر میز نشسته‌اند که ظاهراً هیچ علاقه‌ای به شرکت در این بحث ندارند. یکی زیر لب می‌گوید: «چه فرقی می‌کند؟» جمله‌ای که این روزها در ایران زیاد شنیده می‌شود.

در عوض رسانه‌ی ملی، صدا و سیما جمهوری اسلامی تبدیل به پایگاه تبلیغاتی آقای احمدی‌نژاد شده است. رئیس‌جمهور در جمع مردم شهرستان. در دهات دور افتاده. میان مردم زحمت کشیده و محروم. و تصاویری از مردم هیجان‌زده در حال استقبال از او. مقاله‌هایی هم که این روزها در روزنامه‌های "طرفدار دولت" چاپ می‌شوند، تکذیب می‌کنند که علت چنین استقبالی نهار، آش سرچهار راه یا پخش سیب زمینی بوده است.

استقبال از پافشاری بر برنامه‌ی اتمی

اما کم نیستند آن‌هایی که زیر تأثیر پافشاری محمود احمدی‌نژاد بر ادامه‌ی برنامه‌ی اتمی ایران قرار گرفته‌اند و از کوتاه نیامدن او در برابر فشار غرب خوشحال‌اند. پارچه‌فروشی در یکی از خیابان‌های شمالی شهر، همین که صحبت از انتخابات می‌شود، هیجان زده بالای منبر می‌رود: «من حتماً به آقای احمدی‌نژاد رای می‌دهم. به خانواده‌ام هم توصیه می‌کنم به آقای احمدی‌نژاد رای بدهد. برنامه‌ی اتمی ما را آقای احمدی‌نژاد در این چهار سال پیش برد. تا کی می‌خواهیم وابسته به نفت باشیم؟ ما هم به انرژی پاک احتیاج داریم. انرژی هسته‌ای، آینده‌ی ماست. آینده‌ی بچه‌های ماست.»

شاگرد جوان مغازه، پارچه‌های کرپ مشکی را در طبقه‌های پشت پیش‌خوان جابه‌جا می‌کند. پارچه‌هایی که از ژاپن یا چین وارد می‌شوند و اغلب از آن‌ها برای دوخت چادر مشکی استفاده می‌شود. فروشنده به جای پاسخ دادن به این پرسش که «چرا این پارچه‌ها در کارخانه‌های ایران تولید نمی‌شوند»، بحث را عوض می‌کند. شاگرد مغازه پوزخندی می‌زند. درباره‌ی انتخابات که سؤال می‌کنی، زیر لب می‌گوید: «حوصله داری؟»

نویسنده: شبمن نوریان / تحریریه: کیواندخت قهاری

احضار گسترده دانشجویان پلی تکنیک به کمیته انضباطی، پس از برگزاری تریبون "برای آزادی"

خبرنامه امیرکبیر: پس از برگزاری پرشور تجمع و تریبون آزاد دانشجویی "برای آزادی" در صحن دانشگاه پلی تکنیک در روز دوشنبه ۲۱/۲/۸۸، کمیته انضباطی از یک روز پس از آن دست به احضار گسترده دانشجویان زد.

در طی هفته اخیر بیش از ۱۰ تن دانشجویان به کمیته انضباطی دانشگاه احضار شده‌اند. در اقدامی دیگر نیز تعدادی از دانشجویان به حراست دانشگاه احضار شده و توسط نیروهای امنیتی مورد بازجویی قرار گرفتند.

دبیر کمیته انضباطی دانشگاه نیز به یکی از دانشجویان گفته است که پس از برخورد سنگینی که با دانشجویان پلی تکنیک صورت گرفته است، ۷۰ بازداشت در یک روز، بازداشت ۱۰ نفر به مدت طولانی در سلول انفرادی و ابلاغ حکم سی ترم ممنوعیت از تحصیل برای فعالین دانشگاه، هرگز انتظار چنین حرکتی در صحن پلی تکنیک را نداشته‌اند.

لازم به ذکر است که در روز برگزاری تریبون آزاد "برای آزادی"، ۳۵ تن از دانشجویان به دانشگاه ممنوع الورد شدند.

تکذیب حمایت دفتر تحکیم وحدت از میر حسین موسوی

خبرنامه امیرکبیر: روابط عمومی دفتر تحکیم وحدت با صدور اطلاعیه‌ای حمایت این تشکل از میر حسین موسوی را رد کرد. این اطلاعیه بشرح زیر است:

پیرو صدور بیانیه‌ای از سوی بعضی از اعضای سابق شورای مرکزی دفتر تحکیم وحدت در مورد حمایت از مهندس میر حسین موسوی که در برخی از سایت‌ها با عنوان حمایت دفتر تحکیم وحدت از ایشان مطرح شده است ضمن تکذیب این خبر بدین وسیله به اطلاع می‌رساند:

۱- این اتحادیه دانشجویی با برگزاری نشستی در روزهای ۲۴ و ۲۵ اردیبهشت با حضور انجمنهای عضو اتحادیه به بررسی مساله انتخابات پرداخته و موضع رسمی خود را در روزهای آینده اعلام می‌نماید.

۲- استفاده از عنوان دفتر تحکیم وحدت به عنوان یک تشکل دانشجویی توسط افرادی که سال‌هاست به فعالیت حرفه‌ای سیاسی در احزاب و گروه‌ها پرداخته‌اند و اینک هیچ نزدیکی با فضای دانشگاه ندارند اقدام پسندیده‌ای نیست. بهتر است این افراد با عنوان احزاب سیاسی خود مواضع و نظرات خود را بیان نمایند.

درخواست مادر و همسر اسانلو برای آزادی او اسانلو را فوراً آزاد کنید! جان وی در خطر است

یکشنبه ۲۷ اردیبهشت ۱۳۸۸ - ۱۷ مه ۲۰۰۹

۲۷ اردیبهشت ماه ۱۳۸۸- کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران اکیدا به مسئولین قوه قضائیه توصیه کرد که حکم منصور اسانلو؛ رهبر کارگری را مجددا بررسی و او را آزاد کنند. پزشک قانونی تاکنون دو بار برای وی دستور عدم تحمل کیفری صادر کرده است ولی مقامات قضایی با آن مخالفت کرده اند.

کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران شدیداً نگران وضعیت جسمی اسانلو و احتمال از بین رفتن وی در زندان میباشد. مسئولین زندانهای ایران سابقه سیاهی در فراهم آوردن درمان پزشکی برای زندانیان عقیدتی دارند. در آخرین نمونه، امیدرضا میرصیافی، وبلاگنویس در بند در زندان اوین در اسفند ماه گذشته با عدم معالجه فوری، جان باخت.

خانواده اسانلو با ارسال نامه ای از سوی مادر منصور اسانلو به آیت الله هاشمی شاهرودی؛ رئیس قوه قضائیه خواستار آزادی او شدند. در نامه مادر منصور اسانلو نگرانی های او از در خطر بودن زندگی و حیات اسانلو ابراز شده است.

پروانه اسانلو؛ همسر منصور به کمپین بین المللی حقوق بشر گفت که: "ما همه راه های قانونی را در چهارچوب قوه قضائیه رفتیم و برای آزادی آقای اسانلو از قوه قضائیه تقاضا کردیم اما همه اش بی فایده بوده و به درخواستهای ما هیچ اعتنائی نمیشود. در زندان نگه داشتن آقای اسانلو خیلی بی رحمانه است." خانم اسانلو تاکید کرد: "خانواده آقای اسانلو از جامعه بین المللی بخصوص سازمان های کارگری می خواهد که به حمایت خود از منصور اسانلو ادامه بدهند و خواستار آزادی ایشان باشند."

منصور اسانلو از تاریخ ۱۹ تیرماه ۱۳۸۶ تاکنون در زندان در حال از بین رفتن است. پس از اینکه ایشان را مدتی در زندان اوین نگه داشتند، ناگهان در تاریخ ۲۴ مهرماه ۱۳۸۷ به زندان رجایی شهر منتقلش کردند. زندان رجایی شهر برای اسانلو که دچار بیماری های متعدد شده است، بسیار نامناسب است و بیشتر زندانیان از نوع خطرناک ترین و خشن ترین جنایتکاران هستند. منصور اسانلو دچار بیماری شدید چشمی است و بخاطر عمل قلب بازی که چند سال پیش انجام داده باید بطور مرتب مورد مراقبت های پزشکی قرار بگیرد.

فاطمه گل گزی؛ مادر منصور اسانلو، در نامه ای به آیت الله شاهرودی به تفصیل از مشکلات خود و عروسش که پس از زندانی کردن منصور اسانلو در سال ۱۳۸۶ دچار شده اند، نوشت. خانم گل گزی در نامه خود تاکید کرد: "آیا این عدالت است که عروس من در سخت ترین شرایط با داشتن دو فرزند در رنج و عذاب باشد؟ در حالی که همسرش در چهارچوب قانون اساسی و قانون کار جمهوری اسلامی ایران در جهت احقاق حقوق صنفی اش تلاش نموده است؟"

منصور اسانلو به ۵ سال زندان به اتهام "اقدام علیه امنیت ملی" بخاطر فعالیت های خود برای سازماندهی اتحادیه ها کارگری محکوم شد و در حال حاضر در زندان بسر می برد. منصور اسانلو از اعضای موسس سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه بعنوان یک اتحادیه مستقل کارگری است که برای تحقق حقوق کارگران مبارزه می کند. منصور اسانلو بطور مستمر برای به رسمیت شناخته شدن اتحادیه های مستقل کارگری از سوی دولت تلاش کرد و بعنوان یکی از رهبران مبارزه برای حقوق کارگران در ایران بطور مرتب هدف حملات قرار گرفته است. برنامه های سازماندهی شده توسط سندیکای شرکت واحد همواره مورد حمله قرار گرفته اند بطوریکه اعضای این سندیکا در اثر این حملات بشدت مجروح شدند.

ارون رودز؛ سخنگوی کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران در مورد زندانی بودن منصور اسانلو گفت: "ادامه زندان منصور اسانلو با توجه به وضعیت سلامتی ایشان یک مجازات ظالمانه و غیر انسانی است، و نشانه محرومیت کارگران از حقوق کار در ایران است." رودز همچنین تاکید کرد که "قوه قضائیه باید فوراً نیازهای ایشان را برای تضمین سلامتی و امنیت جانی او تامین کند."

وضعیت جسمی منصور اسانلو به گونه ای است که باعث نگرانی در باره سلامتی و امنیت جانی ایشان شده است. علاوه بر بیماری های چشمی و عمل قلب باز، دو تا از رگ های ایشان کاملاً مسدود شده است. منصور اسانلو بارها تحت عمل جراحی قرار گرفته اما ایشان از مراقبت های تخصصی در داخل زندان محروم است. اتحادیه های بین المللی کارگری و سازمان های حقوق بشری خواستار آزادی فوری ایشان شده اند.

کمپین بین المللی حقوق بشر در ایران از مقامات ایرانی خواست که منصور اسانلو را آزاد کنند و قوانین مراقبت های پزشکی در داخل زندان را مورد بازبینی قرار دهند تا مطمئن شوند که همه زندانیان از مراقبت های لازم برخوردار خواهند بود. این کمپین همچنین از دولت ایران خواست که به آزار و اذیت و محاکمه همه فعالان کارگری پایان داده و بیش از صد نفر از مردمی را که در روز اول ماه می بخاطر شرکت در مراسم بزرگداشت روز جهانی کارگر در زندان هستند، آزاد کند.

برای اطلاعات بیشتر در زمینه وضعیت حقوق بشر در ایران به سایت فارسی کمپین در این پیوند مراجعه کنید:

<http://persian.iranhumanrights.org>

متن کامل نامه مادر اسنلو به آیت الله شاهرودی به شرح زیر است:

به نام خدا

ریاست محترم قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران

جناب آقای شاهرودی

با سلام و احترام

اینجانب فاطمه گل گزی مادر منصور اسانلو رئیس هیئت مدیره سندیکای شرکت واحد که برای دفاع از حق و حقوق صنفی خود و همکاران، مدت سه سال است به صورتی ناعادلانه در زندان بسر می برد، تقاضا دارم به وضعیت فرزندم رسیدگی شود.

منصور اسانلو طی دستگیری ها و طولانی شدن مدت زندانش آسیب های فراوان جدی جسمی و روحی دیده است و طبق دستور پزشکی قانونی عدم تحمل کیفر برای دومین بار برای ایشان صادر شده است ولی متأسفانه با مخالفت مقامات قضایی روبرو شده است. اینجانب به

عنوان یک مادر از آن مقام که بالاترین و عالی ترین مقام قضایی کشور می باشد سوالم اینست که :
_ آیا با کسی که برای خدمت به مردم سال ها صادقانه در شرکت واحد انجام وظیفه نموده است باید اینگونه برخورد شود ؟
- آیا به جای پاسخ به خانواده و آزادی بدون قید و شرط ایشان باید با بدترین برخوردها و بی تفاوتی های مسولان قضایی روبرو شویم ؟
- آیا این عدالت است که عروس من در سخت ترین شرایط با داشتن دو فرزند در رنج و عذاب باشد ؟ در حالی که همسرش در چارچوب قانون اساسی و قانون کار جمهوری اسلامی ایران در جهت احقاق حقوق صنفی اش تلاش نموده است ؟
- فرزند من منصور اسانلو جز دفاع از حق و حقیقت که در قوانین ما مکتوب است ، گناه دیگری ندارد و جایش در زندان نیست .
من از آن مقام و تمام مقامات مسئول کشور و مردم دلسوز ایران و جهان و همین طور از همه نهاد های مردمی و حقوق بشری درخواست دارم برای آزادی بدون قید و شرط پسر من مادر پیر و بیمار که حتی برای ملاقات فرزندم که در زندان رجائی شهر کرج است دچار مشکل هستم ، تا عمری از من باقی است کمک کنند و مادری را که با سختی های فراوان فرزندش را دلسوز و متعهد و وطن دوست تربیت کرده از رنج و سختی نجات دهند .
ضمنا پسر من پس از سال ها سابقه کار در شرکت واحد که دارای 27 سال سابقه کار می باشد بدون هیچ حق و حقوقی اخراج شده است . چرا با کسانی که دلسوز و وفادار به این آب و خاک هستند اینطور رفتار می شود .
فاطمه گل گزی / 12/2/88

کمیته گزارشگران حقوق بشر

مادر محمد پور عبدالله: پسر من نمی تواند راه برود، چه کسی دیه پای او را می دهد؟

27 اردیبهشت 1388

محمد پور عبدالله از دانشجویان طیف چپ، که در بهمن ماه بازداشت شده بود، همچنان در زندان قزل حصار نگهداری می شود. به گفته مسئولان دادگاه انقلاب قرار است، پرونده وی ظرف چند روز آینده تعیین شعبه شود.
این دانشجوی زندانی دانشگاه تهران، که در جریان بازداشت دانشجویان طیف چپ در آذرماه 86 نیز بازداشت شده بود، در شرایطی در زندان قزل حصار نگهداری می شود که این زندان در طبقه بندی سازمان زندانها، محل نگهداری جرایمی چون قتل، قاچاق شرارت و ... است.
مادر این دانشجوی زندانی که طی سه ماه گذشته بارها با مراجعه به دادگاه، خواهان آزادی فرزند خود شده است، در حالی که به شدت از وعده های دروغ قاضی دادگاه شکایت دارد، می گوید: "چرا بچه من باید در زندان باشد، چون ایرانی است؟ اگر خارجی بود آزادش می کردند؟"
او در مورد وضعیت محمد می گوید: "بعد از این مدت، دیروز توانستم با پسر من در زندان ملاقات کنم. در بند عمومی زندان قزل حصار نگهداری می شود. در ملاقات متوجه شدم که نمی تواند خوب راه برود، هر چه از او پرسیدم چه شده ، پاسخی نداد. وقتی شلوارش را بالا زد، دیدم از 28 اسفند ماه که بچه من را در بند 209 کتک زدند، تا حالا هنوز پای این بچه از زانو به پایین متورم است و زخمی است. خودش چیزی در این مورد نمی گوید، اما من می دانم که در بند 209 به شدت بچه من را شکنجه کرده اند."
الان دندان درد دارد، دارو نمی دهند. هفته ای 5 نفر را به بهداری منتقل می کنند، در آنجا هم هیچ رسیدگی به وضعیت آنان نمی کنند. دارو نمی دهند. من خودم دارو خریدم برای درد دندان، اما اجازه نمی دهند دارو را به او برسانم. در یک زندانی که همه معتاد هستند و وضعیت بهداشتی زیر صفر است، پسر من به چه اعتبار و امنیتی برود دندانش را در بهداری زندان بکشد؟ وضعیت غذا هم که اقتضاح است، من علاوه بر اینکه باید برای مایحتاجش به او پول بدهم، هفته ای 50 هزار تومان نیز پول می ریزم برای اینکه بتوانند مواد غذایی تهیه کنند و غذا در زندان درست کنند. آخر این شد وضعیت زندان؟! "
او ادامه می دهد: "اصلا جای بچه من در زندان نیست. بچه من به چه جرمی باید در زندان قزل حصار باشد؟ اگر اتهامش سیاسی است، چرا باید در زندان قزل حصار باشد، چرا به اوین منتقلش نمی کنند؟ دادگاه انقلاب به آقای مصطفایی (وکیل محمد) قول داد که برایش وثیقه تعیین می کند. دو روز پشت سر هم بچه من را آوردند دادگاه، شما تصور کن که یک مادر؛ بچه اش را در چنین شرایطی ببیند، البته همه انسان هستند، ولی یک پسر 23-24 ساله دانشجوی را با یک مرد 70 ساله معتاد دست بند زدند، آنجا صندلی خالی هست، اما اجازه نمیدهند اینها بنشینند، روی زمین نشستند، روی خاک. مگر اینها انسان نیستند؟ "
" بعد گفتند گواهی پزشک متخصص مادرش را بیاورید، که تأیید میکند عدم آزادی محمد میتواند برای من خطر جانی داشته باشد، این گواهی را هم ضمیمه پرونده کردیم و گفتند که با قرار وثیقه آزاد می شود. اما بعد حرفشان را تکذیب کردند که اصلا وثیقه ای صادر نشده! قاضی سبحانی هم می گوید من برای آزادی حرفی ندارم اما معاون دادستان مخالف است!"
این معلم بازنشسته در مورد انتقال پسرش به بند 209 برای بار دوم میگوید: "دوباره همان بازجویی های قبلی را تکرار کردند که اتهاماتش را بپذیرد، اما محمد می گوید من کاری نکردم که امضا کنم. می گویند وبلاگ نوشتی، الان دیگر همه وبلاگ می نویسند، فقط می خواهند خانواده را اذیت کنند، اینها مردم آزارند، آیا اینها مسلمانند؟ اولین شرط مسلمانی این است که اگر کسی را زدی، بدنش را زخمی کردی باید دیه آن را بپردازی، الان دیه پای بچه من را چه کسی می دهد؟ من بقیه بدنش را ندیدم، فقط پاهایش را دیدم، بچه من نمی تواند راه برود، دیه اش را چه کسی می دهد؟ قاضی سبحانی یا آقای شاهرودی؟ چرا کسی به داد مردم نمی رسد؟ "

مدرسه فمینیستی

مطالبات مادران صلح از رئیس جمهور دهم

مادران صلح ایران با انتشار بیانیه ای مطالبات خود از ریاست جمهوری دهم را اعلام کردند. در این بیانیه که در سایت مادران صلح درج شده چنین آمده است:

رئیس جمهور دهم کشور ایران!

ما مادران صلح ایرانیم که با شما سخن می گوئیم؛

مادرانی از قومیت ها و مذاهب مختلف که از جان و جوانی خود در راه مبارزه با ستم استبدادی و برای تحقق امنیت و آزادی و عدالت هزینه کرده ایم؛ مادرانی که به امید ساختن ایرانی امن، آباد و آزاد در فرآیند شکل گیری انقلاب سال ۵۷ شرکت داشتیم؛ مادرانی که در دوران ۸ سال جنگ تحمیلی با عراق و پس از آن در تحریم های اقتصادی شرایط سخت سیاسی، اجتماعی و اقتصادی را به امید حفظ استقلال میهن

تحمل کردیم؛ ما خود را مادران صلح نامیده‌ایم نه تنها مخالف جنگیم، بلکه امنیت و آسایش شهروندان را می‌طلبیم و به هر آنچه امنیت اجتماعی، اقتصادی و سیاسی ما و جوانانمان را تهدید کند اعتراض داریم؛ بنابراین اصلی‌ترین مطالبات ما از شما، امنیت و صلح خواهد بود. آقا یا خانم رئیس جمهور دهم

شما نیک می‌دانید که نهاد ریاست جمهوری در قبال منافع ملی ما جدی‌ترین نهاد پاسخگو است و می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای را در تحقق سیاست‌گذاری‌های ملی با روش‌های متفاوت ایفا کند.

و ما، مادران صلح ایران، نیک می‌دانیم که امنیت و صلح برقرار نمی‌شود مگر آنکه:

- ۱- صلح اصلی‌ترین و اولی‌ترین دستور کار رئیس‌جمهور در دوران تصدی ریاست قوه مجریه باشد.
- ۲- مردم ایران آزادانه در تعیین سرنوشت خویش مشارکت داده شوند.
- ۳- ملت ایران منروی نباشد و بتواند همراه و همپای سایر ملل آزاد در فرآیند نجات خود از بحران‌های محیط زیستی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی تلاش کند.
- ۴- تمامی عرصه‌های علمی، فرهنگی، هنری و ورزشی و آموزش عالی فارغ از هر گونه تبعیضات جنسیتی، قومی، مذهبی و بین‌المللی بر روی همه فرزندان ما گشوده باشد.
- ۵- مردم ایران به‌طور شفاف در جریان مذاکرات و تصمیم‌گیری‌ها که به نوعی با منافع ملی مرتبط هستند و همچنین در فرآیند عقد کلیه قراردادهای بین‌المللی قرارگیرند.
- ۶- نگاه امنیتی - پلیسی از فعالان مدنی همچون زنان، دانشجویان، هنرمندان، نویسندگان و روزنامه‌نگاران، روحانیون، معلمان، کارگران و ... برداشته شود.
- ۷- از رفتار قیم‌مابانه نسبت به شیوه زیست و زندگی زنان و جوانان و سایر اقشار اجتماعی خودداری شود.
- ۸- هر ایرانی از هر مذهب، قوم، جنس‌حق داشته باشد که از همه آزادی‌های مدنی و رایج بهره‌مند شود.
- ۹- آزادی بیان و آزادی پس از بیان برای همه اقشار و گروه‌های اجتماعی و سیاسی در چارچوب قانون اساسی تضمین شود.
- ۱۰- آزادی تشکیل اجتماعات و فعالیت‌های گروه‌های داوطلب و غیردولتی و تشکل‌های صنفی در جهت توانمندسازی، توسعه پایدار و صلح و برابری تشویق و تضمین شود نه آنکه به بهانه برقراری امنیت سرکوب شوند.
- ۱۱- زمینه‌ای فراهم شود تا ایرانیانی که به دلایل مختلف با توان‌های اقتصادی، علمی، اجتماعی و ... از ایران مهاجرت کرده‌اند به بازگشت به وطن تشویق شوند و با حفظ کرامت از استعداد و کارایی‌های آنان در حوزه‌های داخلی به‌نحوه شایسته‌ای بهره‌برداری شود.
- ۱۲- مسئولین و مردم اخلاقاً کرامت انسانی‌کسانی را که به دلیل جنگ از کشورشان رانده شده و به ما پناهنده شده‌اند از هر قوم و نژاد و مذهب ملیت و جنسیتی که هستند محترم‌شمارند.
- ۱۳- دولتمردان و کارگزاران آنها از ادبیات مرگ‌طلبانه و جنگ‌افروزان استفاده نکنند.

و بالاخره آنکه دولت آینده زمینه‌های لازم را برای گسترش فرهنگ صلح و مدارا در لایه‌های مختلف اجتماعی فراهم سازد. به امید ایرانی آباد، امن و آزاد و صلح پایدار
مادران صلح ایران

احضار يك شهروند مسیحي به دادگاه انقلاب اسلامی

از سوی دادگاه انقلاب اسلامی شهرستان ارومیه احضاریه‌ای برای یکی از شهروندان مسیحی ساکن ارومیه صادر گردید. به گزارش کمیته مسیحیان مجموعه فعالان حقوق بشر در ایران، بر حسب احضاریه‌ای که برای آقای "مهران محمودی" ۲۸ ساله از نوکیشان مسیحی، از سوی دادگاه انقلاب شهرستان ارومیه در مورخ ۵ اردیبهشت ماه سالجاری صادر گردید، از ایشان خواسته شده است تا در تاریخ ۱۳۸۸/۲/۲۴ راس ساعت ۱۰ صبح در محل دادگاه انقلاب اسلامی واقع در خیابان والفجر ارومیه حضور یابد. در این احضاریه علت و نوع اتهام، توطئه بر علیه نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران عنوان شده است. این در حالی است که این هموطن مسیحی پیش از تاریخ قید شده از کشور خارج و در حال حاضر در کشور دیگری بسر می‌برد.

شایان ذکر است "مهران محمودی" فرزند زنده یاد "مجید محمودی" است که ایشان در سن ۶۸ سالگی پس از تهدیدهای بسیار مبنی بر انکار مسیحیت در سال ۱۳۸۴ بطرز مشکوکی از سوی افرادی متعصب و ناشناس در محل کار خود به طرز فجیعی به قتل رسید.

همچنین طبق خبر منتشره در مورخه ۲۳ اردیبهشت ماه سالجاری از سوی کمیته مسیحیان مجموعه فعالان حقوق بشر، مادر ایشان خانم "فاطمه پاکی" که از معلمان بازنشسته آموزش و پرورش شهرستان ارومیه می‌باشد، بدنبال صدور حکم قضایی از سوی دادیار شعبه چهارم اجرای احکام و طی نامه‌ای از طرف مدیریت امور بازنشستگی آموزش و پرورش استان از تاریخ ۱۳۸۸/۱/۱۶ به عدم پرداخت حقوق تا اطلاع ثانوی محکوم گردید، که پیگیری و تلاش‌های این معلم بازنشسته با مراجعه به سازمان مربوطه برای آگاهی از علل و یا دلایل صدور چنین حکمی تاکنون حاصلی نداشته و مسئولین در این مورد حاضر به پاسخگویی نیستند.

آیت الله بروجردی در درمانگاه زندان بستری شد

صبح امروز، مامورین زندان مرکزی یزد به خانواده آقای بروجردی اطلاع دادند که ایشان در درمانگاه این زندان بستری شده است.

آقای بروجردی از تاریخ ۱۵ اردیبهشت ماه در اعتراض به وضعیت خود اقدام به اعتصاب غذا نموده است، وی در طی ایام مذکور مورد ضرب و شتم قرار گرفت و به سلول انفرادی منتقل شد. این روحانی ناراضی از زمان مبادرت به اعتصاب غذا از حقوق قانونی خود همچون تماس یا ملاقات با خانواده یا وکیل محروم مانده است.

ابتلاء آقای بروجردی به امراض کلیوی و قلبی و همچنین تداوم اعتصاب غذای ایشان بر نگرانی‌ها از وضعیت وی افزوده.

تنها مطالب و مقالاتی که با نام جبهه ملی ایران - اروپا درج میشود نظرات گردانندگان سایت میباشد .